

НИЕ ДАДОХМЕ КЛЕТВА

Ние обещахме да изпълняваме всичко, което ни се налага от нашите олтаря на Царя и Родината.

Ние обещахме да изпълняваме всичко, което ни се налага от нашите началници, а с това да допринесем за възхода на Бранникъ.

Да! Ние обещахме и ще изпълним това си малко задължение, съзнайки, че сме организация на и за българската младеж.

Нека не позволим на разни комунисти, плутократи и други противодържавни банди да издигат своя гласъ против насъ и всичко българско. Нека всички групово се заповимъ да очистимъ тия микроби отъ тѣлото на велика и обединена България. Да не имъ позволимъ да вършатъ своята рушителна дейность. Да ги унищожимъ и заличимъ отъ лицето на земята.

Ето въ какво се състои нашата клетвена дума. Клетва дадена предъ праха на нашите дѣди, които съ свѣтли думи „За България“ умираха на бойното поле съ съзнанието, че сж българи. Тѣ умираха, защото знаеха, че умиратъ за нѣщо свѣто, мило, родно. Днесъ надъ тѣхните безкрѣстни гробове се люлѣятъ златни ниви. Орачѣтъ пори благословената земя надъ, която сега блѣсти омайното слънце на свободата. Чува се звучната пѣсень на българката, ромона на поточетата, пѣсенята на чучулигата и шума на горските листа. За тая земя се биха, за нея работиха, живѣха и умрѣха. За нея оставиха своя свещенъ заветъ. За нея дадохме клетва и ние.

А имаше и такива, които потъпкаха своята клетва и отказаха да бждатъ истински българи, а останаха противници на всичко българско.

А какво сториха въ сжщность! Тѣ извършиха най-голѣмото престѣпление. Тѣ потъпкаха клетвата. Забравиха завета на бащите си, загинали по бойните полета, за да могатъ сега тѣ да сж свободни. Потъпкаха праха на Аспаруха и се окачиха съ името врагъ на Бранникъ. Тѣ започнаха да мразятъ всичко, което създаде великобългарската младежъ, последвала примѣритѣ, дадени ѝ отъ 679 до 1943 год. Това младо поколѣние, което сме ние, ще съгради още по-здрави основи, върху които ще се гради велика и обединена България.

Но нека ги оставимъ на страна. Тѣ сами ще се осъзнаятъ и сами ще дойдатъ при насъ, вече съ добри намѣрения. Да гледаме на бждещето. Да гледаме на него съ вѣра и да работимъ за преуспѣването на Бранникъ. Нека днесъ, когато свѣтътъ трѣпне подъ ударитѣ на една велика и единствена по рода си война, когато днесъ по всички фронтове защитниците на истината и правдата се борятъ за животъ или смъртъ съ враговетѣ на човѣчеството, когато синеоките рицари и тѣхните вѣрни съюзници печелятъ съ кръвта си крайната победа, нека да допринесемъ и ние нѣщо за тая победа, която ще донесе благоденствие на нашия народъ. Да унищожаваме всички врагове, кждето и когато и да се явяватъ тѣ. Навсѣкжде кждето е нужна нашата помощъ, ние да я дадемъ съ готовность и радостъ. Нека и на дѣло покажемъ какъвъ е бранникътъ.

Да не забравяме нашата клетва, а честно и достойно да я пазимъ и изпълняваме. Да я носимъ въ сърдцата си до последния мигъ на нашия животъ.

Тая клетва ни свързва и ни сплотява. Тя ни прави необходими. И затова какъто и напасть да налети върху милата ни родина, тя ще се сблъска най-напредъ въ stomакенитѣ гърди на бранника.

БРАННИКО! ПАЗИ СВОЯТА КЛЕТВА!

ДИМИТЪРЪ ИЛИЕВЪ МИНЧЕВЪ,
орле отъ Свищовъ